

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Briseles Ia [regulas Nr. 1215/2012] ⁽¹⁾ 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar Maksātnespējas [regulas Nr. 1346/2000] ⁽²⁾ 3. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka Briseles Ia [regulas Nr. 1215/2012] 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētie jēdzieni “bankrot[s], ar maksātnespējīgu uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju saistīt[as] procedūr[as], tiesas rīkojum[i], mierizlīgum[i] un līdzīg[as] procedūr[as]” ietver arī tiesvedību, kurā prasības pieteikumā norādītais prasījums ir aprakstīts kā vienkāršs prasījums no piegādēm un pakalpojumiem, neminot atbildētājas jau iestājušos maksātnespēju, turklāt prasījuma faktiskais juridiskais pamats ir balstīts uz Nīderlandes īpašajām atkāpes ietverošām maksātnespējas tiesību normām (*Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling* [1893. gada 30. septembra Likuma par maksātnespēju un maksājumu apturēšanu, turpmāk tekstā – “NIG”] 25. panta 2. punkts), un kurā:

— ir jāpārbauda, vai šāds prasījums ir uzskatāms par pārbaudāmu prasījumu (NIG 26. pants, skatot to kopsakarā ar 110. pantu) vai nepārbaudāmu prasījumu (NIG 25. panta 2. punkts),

— jautājums par to, vai abus prasījumus var pieteikt vienlaicīgi un vai viens neizslēdz otru, ņemot vērā katra prasījuma īpašās tiesiskās sekas (tostarp iespēju izmantot bankas garantiju, kas izsniegta pēc maksātnespējas iestāšanās), ir jāizvērtē saskaņā ar Nīderlandes maksātnespējas tiesību īpašajām normām?

Kā arī,

2) Vai NIG 25. panta 2. punkts ir saderīgs ar Maksātnespējas [regulas Nr. 1346/2000] 3. panta 1. punktu, ciktāl ar šo tiesību normu ir atļauts šādu prasījumu (saskaņā ar NIG 25. panta 2. punktu) izvirzīt citas dalībvalsts tiesā, nevis tās dalībvalsts maksātnespējas tiesā, kurā ir iestājusies maksātnespēja?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 14. jūnijā iesniedza Administrativen sad Varna (Bulgārija) – “Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Lieta C-395/22)

(2022/C 359/38)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Varna

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Trade Express-L” OOD

Atbildētājs: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK ⁽¹⁾ (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1099/2008 ⁽²⁾ (2008. gada 22. oktobris) par enerģētikas statistiku 2. panta d) punktu, kā arī ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu,

Direktīvas 2009/119 33. apsvēruma, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas nosaka, ka personām, kuras atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4.20. punktam ir saņēmušas smēreļļu ES iekšienē (vai attiecīgi šādu smēreļļu importētājiem), var tikt noteikts pienākums izveidot drošības rezerves?

- 2) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvēruma, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, atbilstoši kurām par produktu veidiem, kam jāizveido un jāuztur drošības rezerves, uzskata tikai daļu no produktu veidiem, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu?
- 3) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvēruma, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas paredz, ka, ja persona īsteno viena tādu produktu veida, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu, saņemšanu ES iekšienē vai attiecīgi tā importu, tai izriet pienākums izveidot un uzturēt cita, atšķirīga produkta veida drošības rezerves?
- 4) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvēruma, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas nosaka, ka personai ir pienākums izveidot un uzturēt tāda produkta rezerves, kuru tā neizmanto savā saimnieciskajā darbībā un kurš nav saistīts ar šo saimniecisko darbību, turklāt šis pienākums vēl arī ir saistīts ar būtisku finansiālu slogu (kas izpildi padara praktiski neiespējamu), jo attiecīgais produkts nav nedz personas rīcībā, nedz tā ir attiecīgā produkta importētāja un/vai turētāja?
- 5) Ja atbilde uz kādu no iepriekš minētajiem jautājumiem ir noliedzīga, vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119 33. apsvēruma, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personai, kura ir veikusi noteikta produkta veida saņemšanu ES iekšienē vai attiecīgi tā importu, var tikt noteikts tikai pienākums izveidot un uzturēt tā paša produkta veida drošības rezerves, kas ir ticis saņemts ES iekšienē/importēts?

⁽¹⁾ OV 2009, L 265, 9. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 304, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Lieta C-396/22)

(2022/C 359/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Kammergericht Berlin